

Justitsministeren (*Rump*): Det har været en meget stor og behagelig Overraskelse, som er mødt mig her i Dag ved 1ste Behandling af dette Lovforslag, thi jeg havde næsten anset det for givet, at det igen vilde gaa paa samme Maade, som det hidtil er gaaet ved de tidligere Behandlinger af denne Sag, at den ikke kom til nogen Diskussion. Det glæder mig derfor meget, at der nu dog synes at være kommet en lille Luftning; der kan spaa godt for denne Materie, som nu har foreligget for Rigsdagen i et ikke ganske kort Aaremaal. Jeg har ikke tidligere haft Lejlighed til at udtale mig for dette høje Ting angaaende denne Materie og skal heller ikke nu gøre det for omstændelig, da der jo foreligger Forhandlinger fra tidligere Tid; ligesom ogsaa jeg i det andet Ting har haft Lejlighed til at sysselsætte mig dermed, men nogle ganske faa Bemærkninger skal jeg dog gøre, navnlig paa Foranledning af de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (*Rørdam*) gjorde en Bemærkning, som det var mig kært at høre fra et Medlem af Tinget, hvor selvfølgelig den end er, den nemlig, at et saadant Lovforslags Behandling og Vedtagelse jo ikke sker for Justitsministeriets Skyld, men for Befolkningens. Personlig har jeg jo ingen som helst Interesse i, at der kommer noget ud af et saadant Lovforslag som dette, særlig da jeg ikke fra første Færd har fremsat det; men naar jeg gerne vil se det gennemført, er det af samme Grund, som det ærede Medlem anførte, nemlig i Befolkningens Interesse. Sagen er nemlig den, at det eneste gode, der, saaledes som Forholdene have udviklet sig, nu kan siges at være ved Sundhedskollegiet, er — det være i øvrigt sagt med al Respekt for de paagældende Medlemmers Dygtighed og Nidkærhed — at det er en for Landet meget billig overordnet Sundhedsinstitution, men den er i Virkeligheden for billig og vel ogsaa for gammel. Den er nemlig fuldstændig antikveret og kan ikke, selv med den bedste Vilje hos de paagældende, paa behørig Maade røgte det Hverv, der skal røgtes. En af Hovedopgaverne for Sundheds-

kollegiet er at være Raadgiver og Bistand for Justitsministeriet med Hensyn til dets Forvaltning paa forskellige Omraader, hvor der fordres en særlig Sagkundskab, som ikke er repræsenteret i Justitsministeriet. Men saa er det virkelig meget uheldigt, at vedkommende Institution bestaar af 7—8 Medlemmer, som hver Gang, selv om det kun drejer sig om ganske smaa Ting — Bortgivelse af et Apotekerprivilegium, Besættelse af et Lægeembede og deslige — skulle samles og debattere et saadant Spørgsmaal og derefter gøre Indstilling. Kollegiet er alt for talrigt til Udførelsen af dette Hverv, der kan derfor ikke komme Flugt i Tingene. Dertil kommer, at man ikke kan forlange af Mænd, som blot honoris causa — for Hæderens Skyld — komme ind i dette Kollegium og altsaa intet Vederlag modtage, at de skulle paa deres Virksomhed anvende mere end den aldeles nødvendige Tid. Det, man trænger til, er en Støtte, vel ikke af en enkelt Mand, men af en Institution, bestaaende af nogle faa Mænd, der saa maa have en passende Løn, saa at det kan forudsættes, at de have ikke blot Vilje, men ogsaa Lyst og Tid til at hellige denne Virksomhed en særlig Opmærksomhed, og at denne Virksomhed ikke bliver en Bigerning til deres øvrige Livsgjerning, hvad enten denne nu falder paa Statens Omraade eller er en rent privat Gerning. Deres Virksomhed i Kollegiet skal være en Hovedopgave for dem, for hvilken de have et Ansvar ikke blot over for Justitsministeriet, men ogsaa over for deres egen Samvittighed og over for Befolkningen. Det er Grunden til, at vi bør have en Ordning som den, der findes i vort Naboland, at vi maa have dette antikverede Sundhedskollegium afløst af et overordnet Sundhedsraad, hvad enten dette nu bliver, som Justitsministeriet har foreslaaet det, eller faar en anden Indretning. Det er i øvrigt ikke blot af Hensyn til den raadgivende Virksomhed over for Justitsministeriet, at der er Trang til en ny Ordning, men ogsaa af Hensyn til Raadets Virksomhed paa mange andre Omraader. Eksempelvis kan nævnes den Rolle, som Sundhedskollegiet spiller, naar der til Brug under kriminelle — ja ogsaa civile — Sager stilles Spørgsmaal til det om Til-